

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανβρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ;» (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και THAE - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΣΗ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Κυριακός δείπνος

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
επιμέλεια - παρουσίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος
10
έκδοση: 1992, 2022

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Κυριακός δείπνος

αυτοτελές απόσπασμα από το βιβλίο
«ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

βελτιωμένη έκδοση:
01/2022

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

1η ΕΚΔΟΣΗ: 05/1992, 2η ΕΚΔΟΣΗ: 01/1995
3η ΕΚΔΟΣΗ: 04/2001, 4η ΕΚΔΟΣΗ: 01/2022

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber: 694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
"Κέντρο Ευαγγελίου /Filadelfos

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός δείπνος)

1. Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Η Αγία Γραφή ρητά αναφέρει ότι πρέπει οι πιστοί να τηρούν την τελετή που ονομάζεται «δείπνος του Κυρίου». Ο όρος αυτός μόνο μια φορά αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη: «Όταν λοιπόν συνέρχεσθε επί το αυτό, τούτο δεν είναι να φάγετε **Κυριακόν δείπνον...**» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:20). Ευρύτατα όμως από την κατεστημένη Ελλαδική εκκλησία χρησιμοποιούνται οι όροι "**Θεία Κοινωνία**" και "**Μεταλαβιά**", χωρίς οι όροι αυτοί να αναφέρονται στην Βίβλο.

Στις Πράξεις ονομάζεται "**κλάση του άρτου**": «*Και ενήμενον εις την διδαχή των αποστόλων και εις την κοινωνία και εις την κλάση του άρτου και εις τας προσευχάς...*» (Πράξεις Β/2:42). Μερίδα ερευνητών και μελετητών της Βίβλου δέχονται ότι η κλάση του άρτου δεν αφορά τον δείπνο του Κυρίου, αλλά την κοπή του άρτου στα κοινά τραπέζια που είχαν οι πρώτοι πιστοί. Αυτή η άποψη δεν συμφωνεί με τις περιγραφές στις Πράξεις Β/2:46 και Κ/20:7, όπου έχουμε "**κλάση ΑΡΤΟΥ**" (ενικός), που αφορά τον "έναν" άρτο και που συμβολίζει τον Ιησού και όχι "**κλάση ΑΡΤΩΝ**" (πληθυντικός), που αφορά τους πολλούς άρτους που είχαν στα κοινά τραπέζια. Για το θέμα αυτό θα ασχοληθούμε παρακάτω με περισσότερες λεπτομέρειες.

Ο Κυριακός δείπνος θεσπίστηκε από τον ίδιο τον Ιησού: «*Και ενώ έτρωγον, λαβών ο Ιησούς τον ΑΡΤΟΝ, και ευλογήσας, έκοψε και έδεν εις τους μαθητάς και είπε "Λάβετε, φάγετε, τούτο είναι ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ". Και λαβών το ΠΟΤΗΡΙΟΝ, και ευχαριστήσας, έδωκεν εις αυτούς, λέγων "Πίετε εξ αυτού πάντες, διότι τούτο είναι ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΟΥ το της καινής διαθήκης, το υπέρ πολλών εκχυνόμενον εις άφεση αμαρτιών..."*». (Ματθαίος Κς'/26:26-28 - Βλ. Λουκάς ΚΒ/22:19-20, Μάρκος ΙΔ/14:22-24). Το ίδιο δίδασκαν οι μαθητές του Ιησού και εφαρμόζε όλη η πρώτη αποστολική εκκλησία (βλ. Α' Κορινθίους ΙΑ/11:23-25), όπως θα δούμε στη συνέχεια με περισσότερες λεπτομέρειες.

2. "ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΜΟΥ"

Ο ίδιος ο Ιησούς εξηγεί για ποιο λόγο πρέπει να τελείται ο δείπνος: «*Τούτο ποιείτε εις την εμην ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ*» (Λουκάς ΚΒ/22:19-20). Το ίδιο ακριβώς δίδασκε και η πρώτη εκκλησία και ο Παύλος επ' αυτού γράφει: «*Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου, εκείνο το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς την νύκτα κατά την οποία παρεδίδοτο, έλαβεν ΑΡΤΟΝ, και ευχαριστήσας έκοψε και είπε, "Λάβετε, φάγετε, τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών κλώμενον, τούτο κάμνετε εις την ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ Μου". Ομοίως και το ΠΟΤΗΡΙΟΝ, αφού εδέιπνησε, λέγων, "Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, τούτο κάμνετε, οσάκις πίνετε, εις την ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ μου"* (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:23-25). Είναι μια αναμνηστική τελετή με την οποία θυμόμαστε ότι ο Ιησούς πρόσφερε το σώμα Του (άρτος) και το αίμα Του (ποτήριον/οίνος) για τη λύτρωσή μας. Κάθε φορά που συμμετέχουμε στον δείπνο του Κυρίου καταγγέλλουμε (γνωστοποιούμε) δημόσια το θάνατο του Κυρίου: «*Διότι οσάκις αν τρώγετε τον άρτον τούτον, και πίνετε το ποτήριον τούτο, ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΤΕ, μέχρι της ελεύσεως Αυτού*» (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:26).

Ο δείπνος του Κυρίου είναι ο εορτασμός του "πάσχα" του πιστού κατά την περίοδο της Καινής Διαθήκης. Ο Παύλος αναφερόμενος στον πνευματικό καθαρισμό του πιστού γράφει: «*Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης (αμαρτία), διά να είσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε άζυμοι (καθαροί). Διότι το ΠΑΣΧΑ ΗΜΩΝ εθουσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός*» (Α' Κορινθίους Ε/5:7). Είναι το δικό μας πάσχα ("πάσχα ημών"), των λυτρωμένων με το αίμα της θυσίας του Ιησού, αλλά για να το καταλάβουμε αυτό θα πρέπει να αναφέρουμε ποιος ήταν ο συμβολισμός της εορτής του Πάσχα στην Παλαιά Διαθήκη και τι σημαίνει "πάσχα".

3. ΤΟ "ΠΑΣΧΑ" ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, όπως διαβάζουμε στο κεφάλαιο ΚΓ/23ο του Λευιτικού ο ίδιος ο Θεός είχε θεσπίσει **επτά ετήσιες εορτές** και **μία εβδομαδιαία εορτή**, το Σάββατο, οι οποίες κατά σειρά είναι: (1) **Πάσχα**, (2) **Αζύμων**, (3) **Δράγματος εκ των Απαρχών του θερισμού**, (4) **Πεντηκοστής**, (5) **Σαλπίγγων**, (6) **Εξίλασμού** και (7) **Σκηνοπηγίας**. Εδώ θα αναφερθούμε με συντομία στην πρώτη εορτή, του Πάσχα, λεπτομέρειες όμως για όλες τις εορτές θα

βρείτε στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ"** (κωδικός 40).

Στις 14 του Εβραϊκού μήνα Νισάν είχε διατάξει ο Θεός τους Ισραηλίτες που ήσαν υπόδουλοι στους Αιγυπτίους, δια μέσου του Μωυσή, να σφάξουν ένα αρνί που θα ήταν *«τέλειον, αρσενικόν ενιαύσιον»* (Εξοδος ΙΒ/12:5) και με το αίμα του να βάψουν τους δύο παραστάτες και το ανώφλιο της θύρας τους, ώστε όταν θα περνούσε ο εξολοθρευτής άγγελος για να επιφέρει το θάνατο επάνω σε κάθε πρωτότοκο της γης Αιγύπτου, αυτοί να έχουν τέλεια προστασία και κάλυψη. Ήταν η **δέκατη πληγή** κατά της σκληροκαρδίας του Φαραώ, που τον ανάγκασε μετά να αφήσει τον υπόδουλο λαό να φύγει. Είναι η γνωστή έξοδος των Ισραηλιτών.

«Πάσχα» είναι Εβραϊκή λέξη, ετυμολογικά προέρχεται από τη ρίζα **«Πεσάχ»** και έχει διπλή ονομασία:

- **«ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΗ»**, γιατί ο άγγελος του Κυρίου είδε στις θύρες το αίμα του αρνίου και τους προσπέρασε, χωρίς να επιφέρει την κρίση του Θεού στα πρωτότοκα των Ισραηλιτών, και
- **«ΠΕΡΑΣΜΑ»**, που είναι το «πέραςμα» από τη σκλαβιά των Αιγυπτίων στην ελευθερία στην απέναντι όχθη της Ερυθράς Θάλασσας.

Ο Θεός είχε παραγγείλει στο λαό Του να φάει το αρνί τη νύκτα εκείνη που θα έκανε κρίση κατά των Αιγυπτίων ψημένο στη φωτιά *«οπτόν εν πυρί, με άζυμα και με χόρτα πικρά»* (Εξοδος ΙΒ/12:8) και να μην αφήσουν τίποτα ως υπόλοιπο, ότι περισσέψει να το κάψουν στη φωτιά και αυτό *«είναι πάσχα του Κυρίου»* (βλ. Εξοδος, κεφ. ΙΒ/12).

Όλα αυτά έχουν τυπολογική, συμβολική σημασία. **«Αίγυπτος»** είναι ο κόσμος που βρίσκεται κάτω από την εξουσία του «Φαραώ», τον άρχοντα του κόσμου τούτου, τον Διάβολο. **«Αρνί»** είναι σύμβολο του Ιησού Χριστού, που μέσα στην Βίβλο αναφέρεται ως το *«αρνίον το εσφαγμένον προ καταβολής κόσμου»* (βλ. Αποκάλυψη ΙΓ/13:8, Α' Πέτρος Γ/3:19, Ησαΐας ΝΓ/53:7, Ιωάννης Α/1:29,36, κλπ). Το **«αίμα»** είναι σύμβολο σωτηρίας και κάλυψης από την οργή του Θεού ενάντια στους απειθούστες. Τότε ο λαός Ισραήλ σώθηκε με το **"αίμα του αρνίου"** που είχε βάλει στις θύρες των σπιτιών του, σήμερα εμείς που βρισκόμαστε μέσα στο σύστημα του Φαραώ του κόσμου τούτου, σωζόμαστε με το πολύτιμο **"αίμα του Ιησού Χριστού"** που χύθηκε επάνω στο

σταυρό του Γολγοθά και με το αίμα Του έχουμε βάψει **συμβολικά** τους παραστάτες και το ανώφλιο της καρδιάς μας και εφόσον ο Ιησούς Χριστός είναι πλέον ο κύριος της ζωής μας, τότε οι κρίσεις του Θεού ενάντια στην αμαρτία, μας προσπερνούν και δεν μας αγγίζουν, γιατί το αίμα του Υιού Του είναι η προστασία μας. Το αρνί που θα θυσιάζαν έπρεπε να είναι *«τέλειο, αρσενικό και ενιαύσιο»* (Εξοδος ΙΒ/12:5) και *«άμωμο ενιαύσιο»* (Λευϊτικό ΚΓ/23:12), γιατί ο Ιησούς ήταν τέλειος, άμωμος (αναμάρτητος) και θυσιάστηκε σε ώριμη ηλικία (ενιαύσιο).

4. ΤΟ «ΠΑΣΧΑ» ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Σαν ανάμνηση αυτού του γεγονότος, ότι είμαστε παιδιά του Θεού, αναγεννημένα και πλυμένα με το αίμα Του εορτάζουμε το «πάσχα», το πέρασμά μας δηλαδή από τη σκλαβιά του Διαβόλου στην ελευθερία του Ιησού με την τέλεση του **«δείπνου του Κυρίου»** (βλ. Α' Κορινθίους, κεφ. ΙΑ/11). Όταν μετέχουμε του δείπνου του Κυρίου και λαμβάνοντας του *«άρτον και του ποτήριου (οίνου)»*, διακηρύττουμε ότι ο Ιησούς Χριστός με τη θυσία Του **πρόσφερε το ΣΩΜΑ Του (άρτος) και το ΑΙΜΑ Του (ποτήριο) για να σωθούμε εμείς, για να σωθώ εγώ και εσύ προσωπικά.** Αυτή είναι η αναμνηστική τελετή του «πάσχα» που πρέπει να εορτάζουμε σύμφωνα με τον Λόγο του Θεού. Ο απόστολος Παύλος διακηρύττει ότι ο Ιησούς Χριστός «πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας».

Η πνευματική πορεία των πιστών, της εκκλησίας του Ιησού Χριστού είναι παράλληλη με την πορεία της εξόδου του λαού Ισραήλ από την Αίγυπτο. Οι Ισραηλίτες βγήκαν θριαμβευτικά από την **ΑΙΓΥΠΤΟ**, πέρασαν με θαυμαστό τρόπο την **ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ**, βρέθηκαν στο **ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ**, όπου ο Θεός τους έδωσε τις εντολές Του και μετά περιπλανήθηκαν στην **ΕΡΗΜΟ** μέχρι να πάνε στη γη της υπόσχεσης του Θεού, στη "γη της επαγγελίας".

Εμείς σήμερα, που ο Παύλος μας αποκαλεί «ο πνευματικός Ισραήλ», δεχόμενοι τη θυσία του αμνού του Θεού, του Ιησού, **αναγεννιόμαστε πνευματικά** και βγαίνουμε έξω από την πνευματική **"ΑΙΓΥΠΤΟ"** του άρχοντα του κόσμου τούτου, του Διαβόλου, περνάμε μέσα από την **"ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ"**, που για μας είναι το **βάπτισμα στο νερό** στο όνομα του Εκείνου που μας έσωσε, φθάνουμε στη συνέχεια στο **"ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ"** που για μας είναι η προσωπική μας Πεντηκοστή, δηλαδή το **βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα του Θεού** και στη συνέ-

χεια, έχοντας ΔΥΝΑΜΗ (αναγέννηση) και ΕΞΟΥΣΙΑ (βάπτισμα στο Πνεύμα) στο παντοδύναμο όνομα του Ιησού, βρισκόμαστε στην **"ΕΡΗΜΟ"** του κόσμου και πολεμάμε με τις πονηρές σκοτεινές δυνάμεις, μέχρι να κατακτήσουμε τις υποσχέσεις του Θεού και δεν σταματάμε ούτε και εκεί, γιατί αναφέρει η Βίβλος ότι οι Ισραηλίτες όταν μπήκαν στη γη της επαγγελίας, στην Χαναάν *«έπραξαν πονηρά ενώπιον του Κυρίου»*, γεγονός που σημαίνει ο πνευματικός πόλεμος με το σύστημα του Φαραώ του κόσμου τούτου δεν σταματά, αλλά συνεχίζεται μέχρι την ένδοξη έλευση του Ιησού Χριστού, που θα επιφέρει την ολοκληρωτική συντριβή στον Διάβολο και το σατανικό του σύστημα.

Το "πάσχα" των αναγεννημένων πιστών είναι η τέλεση του δείπνου του Κυρίου. Οι εορτές της Παλαιάς Διαθήκης δεν ισχύουν πλέον, καθόσον ή εκπληρώθηκαν ή καταργήθηκαν. **Όλες οι εορτές που σήμερα έχουν καθιερωθεί είναι ανθρώπινες ενέργειες και αναβίωση αρχαίων δοξασιών με χριστιανικό μανδύα** (Πάσχα, Χριστούγεννα, εορτές αγίων, κλπ) και έρχονται σε αντίθεση με τη διδασκαλία του Κυρίου Ιησού και των αποστόλων. Η εντολή του Λόγου του Θεού είναι ο λαός του Θεού να βγει έξω από το σύστημα του κόσμου τούτου: **«Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρήσθε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθεί»** (Β΄ Κορινθίους 5'6:17 - Βλ. Αποκάλυψη 1Η/18:4).

5. ΕΙΔΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥ ΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥ

Ο "άρτος" συμβολίζει το ΣΩΜΑ του Ιησού, που κόπηκε για να λυτρωθούμε εμείς, γι' αυτό ο άρτος που χρησιμοποιούμε στον δείπνο του Κυρίου ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ (σύμφωνα με την Γραφή) ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ και ένα τέτοιο στοιχείο είναι η **ζύμη** (προζύμι ή ζυμαρί), που είναι σύμβολο υποκρισίας, ψευδοδιδασκαλίας, κακίας, πονηρίας και πορνείας (βλ. Λουκάς 1Β/12:1, Ματθαίος 15'16:5-12, Γαλάτες Ε/5:9, κλπ). Για τον λόγο αυτό ο Θεός είχε διατάξει του Ισραηλίτες τι να κάνουν: *«Και θέλουν φάγει το κρέας την νύκταν εκείνην, ΟΠΤΟΝ ΕΝ ΠΥΡΙ, με ΑΖΥΜΑ, (και) με ΠΙΚΡΑ ΧΟΡΤΑ...»* (Εξοδος 1Β/12:8). Τα άζυμα που έφτιαχναν για να εορτάσουν το Πάσχα ήταν από 4 στοιχεία, από **αλεύρι, νερό, λάδι** και **αλάτι**, τα οποία όλα συμβολίζουν τον Ιησού Χριστό.

Ο άρτος που θα χρησιμοποιούμε για την τέλεση του δείπνου του Κυρίου **θα πρέπει να είναι ΑΖΥΜΟΣ**, αλλιώς χαλάει ο τύπος

που συμβολίζει, τον Ιησού: *«Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας με άρτον ΕΝΖΥΜΟΝ»* (Εξοδος ΚΓ/23:18). Το ένζυμο (προζύμι) φουσκώνει το ψωμί, κάτι που συμβολίζει την **υπερηφάνεια**, αλλά ο Ιησούς Χριστός ήταν ταπεινός και υπάκουος κατά πάντα στο θέλημα του Πατέρα (βλ. Φιλιππησίους Β/2:5-11, Ματθαίος Κ5'26:39-42, Ιωάννης Ι'10:18, Εβραίους Ε/5:8, κλπ). Εάν χρησιμοποιούμε "ένζυμο άρτο" και απλώνουμε το χέρι μας για να πάρουμε τον άρτο, διακηρύττουμε, ακούσια ή εκούσια, ότι για εμάς πέθανε, όχι ο "αζυμος (αναμάρτητος) Ιησούς", αλλά πέθανε ο "ένζυμος (αμαρτωλός) Ιησούς". Μη γένοιτο όμως να συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Πιστεύω ότι, **εφόσον** έχουμε επίγνωση της αλήθειας αυτής και λαμβάνουμε μέρος σε Κυριακό δείπνο, που χρησιμοποιείται ένζυμος άρτος, δεν ευαρεστούμαι τον Κύριο με την ενέργειά μας αυτή και κατά συνέπεια δεν γινόμαστε μέτοχοι των ευλογιών Του, που απορρέουν από την υπακοή στον Λόγο Του.

Όσοι όμως **δεν έχουν την παραπάνω αποκάλυψη** και χρησιμοποιούν ένζυμο άρτο, ο Θεός κάνει αποδεκτή την ενέργειά τους, γιατί βλέπει την καρδιά τους ότι θέλουν να μένουν πιστοί και υπάκουοι στον Λόγο Του και ότι έκαναν, το έκαναν **μέσα στην άγνοιά τους**. Όταν όμως γνωρίσουν την αλήθεια, τότε θα πρέπει να λάβουν υπεύθυνη θέση στο θέμα αυτό και να ευαρεστήσουν τον Κύριο, υπακούοντας στον Λόγο Του.

Το "ποτήριον" (ο οίνος) **συμβολίζει το ΑΙΜΑ του Ιησού**, που χύθηκε για την κάλυψη των δικών μας αμαρτιών και επειδή το αίμα είναι κόκκινο, πρέπει και ο οίνος που χρησιμοποιείται στον δείπνο του Κυρίου να είναι κόκκινος, για να μη χαλάει ο τύπος της διδασχής. Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη περιέχεται σε τύπους μέσα στην Παλαιά Διαθήκη, γι' αυτό δεν πρέπει να τους αλλοιώνουμε. Εάν γνωρίζουμε τους συμβολισμούς των "τύπων", είναι πολύ δύσκολο να μας εξαπατήσει ο Διάβολος και να πέσουμε σε πλάνη.

Ο Παύλος γράφει: *«Το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών ο Χριστός»* (Α΄ Κορινθίους Ε/5:6-8). Ο δείπνος του Κυρίου είναι σήμερα το δικό μας "πάσχα", είναι δηλαδή το "πέραςμά" μας από τη σκλαβιά της αμαρτίας στην ελευθερία του Ιησού Χριστού και τελούμε τον δείπνο σε ανάμνηση της θυσίας Του και έτσι κάθε φορά που λαμβάνουμε μέρος καταγγέλλουμε το θάνατό Του ενώπιον των ανθρώπων και

των αγγέλων (Α΄ Κορινθίους 1Α/11:26), γι' αυτό πρέπει να χρησιμοποιούμε τον τύπο που μας δίνει ο Λόγος του Θεού, δηλαδή **ΑΖΥΜΟ ΑΡΤΟ** και **ΚΟΚΚΙΝΟ ΟΙΝΟ**, για να είμαστε ευάρεστοι στον Κύριό μας και σωτήρα μας Ιησού.

6. ΠΡΟΪΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟΝ ΔΕΙΠΝΟ

Για να συμμετέχει κάποιος στον Δείπνο του Κυρίου απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχει αναγνωρίσει τον Ιησού σαν προσωπικό του σωτήρα και λυτρωτή, να είναι δηλαδή αναγεννημένο μέλος του σώματος της εκκλησίας του Χριστού. Στις Πράξεις των Αποστόλων διαβάζουμε ότι μετείχαν του Δείπνου μόνον οι πιστοί και κανείς άλλος (βλ. Πράξεις Β/2:41-47, Κς΄/26:7, κλπ). Γιατί συνέβαινε αυτό;

Εφόσον το ΠΑΣΧΑ (θυσία αρνιού) που είχε διατάξει ο Θεός τους υπόδουλους Ισραηλίτες στην Αίγυπτο ήταν "**τύπος**" της μελλοντικής θυσίας του Μεσσία και **εφόσον** ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (θάνατος Ιησού) είναι το "**αντίτυπον**", η εκπλήρωσή του, θα πρέπει στην περίοδο της Καινής Διαθήκης να εφαρμόζουμε συμβολικά στον δείπνο του Κυρίου κατά πάντα, όσα ο Θεός είχε διατάξει τους Ισραηλίτες.

Κανείς, είτε αυτόχθων, είτε ξένος και πάροικος, είτε δούλος, δεν μπορούσε να συμμετέχει στο Πάσχα εάν πρώτα δεν είχε "**περιτμηθεί**" (βλ. Έξοδος 1Β/12:43-49). Η περιτομή που ο Θεός είχε διατάξει τον Αβραάμ, σαν σημείο τήρησης της διαθήκης μαζί Του ήταν ο "τύπος" (Γένεση 1Ζ/17:10-12). Στην Καινή Διαθήκη το "αντίτυπο" (η εκπλήρωση) είναι το βάπτισμα του πιστού στο νερό: «...*Εις τον οποίον (Ιησού) και περιετμήθητε με περιτομήν αχειροποίητον, απεκδυθέντες το σώμα των αμαρτιών της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού, συνταφέντες μετ' Αυτού εις το βάπτισμα, διά τον οποίον και συνανέστητε...*» (Κολοσσαείς Β/2:11-12). Αυτό σημαίνει ότι στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, δεν μπορεί κανείς να συμμετέχει στο **χριστιανικό πάσχα**, στο δείπνο του Κυρίου, εάν πρώτα δεν έχει πνευματικά περιτμηθεί, εάν δηλαδή δεν έχει πρώτα βαπτισθεί στο νερό, γιατί σε αντίθετη περίπτωση χαλάει ο τύπος και δεν ευαρεστούμε τον Θεό. Σήμερα, η πλειοψηφία των εκκλησιών δεν εφαρμόζει αυτόν τον τύπο της διδασχής του Λόγου του Θεού και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να υπάρχει πνευματική στασιμότητα και χλιαρότητα στο σώμα του Χριστού.

Ο Παύλος επισημαίνει τις φοβερές συνέπειες αυτών που συμμετέχουν στον Κυριακό δείπνο ανάξια: «*Ωστε, όποιος τρώγει τον άρ-*

τον τούτον, ή πίνει το ποτήριον του Κυρίου ΑΝΑΞΙΩΣ, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και του αίματος του Κυρίου. Ας δοκιμάζει δε εαυτόν ο άνθρωπος και ούτως ας τρώγει εκ του άρτου και ας πίνει εκ του ποτηρίου. Διότι ο τρώγων και ο πίνων ΑΝΑΞΙΩΣ, τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΝΩΝ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ» (Α΄ Κορινθίους 1Α/11:27-29). Μετέχουν αναξίως του δείπνου (α) **αυτοί** που είναι αναγεννημένοι, αλλά δεν διακρίνουν το θυσιασθέν σώμα του Κυρίου Ιησού και κάνουν κοινό το αίμα της διαθήκης και μία από τις βασικές αιτίες είναι η ανυπακοή τους στο θέλημα του Θεού, και (β) **αυτοί** που δεν έχουν λυτρωθεί με το αίμα της θυσίας του Ιησού και βρίσκονται έξω από τις επαγγελίες του Θεού. Ο Παύλος αναφέρεται στο αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης: «*Δια τούτο υπάρχον μεταξύ σας πολλοί ΑΣΘΕΝΕΙΣ και ΑΡΡΩΣΤΟΙ και ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥΝ ικανοί*» (Α΄ Κορινθίους 1Α/11:30). Υπάρχουν **πνευματικά** ασθενείς, **σωματικά** άρρωστοι και πολλοί θάνατοι.

Αυτός είναι ένας βασικός λόγος που η χώρα μας και γενικά ο κόσμος ολόκληρος είναι γεμάτος από αρρώστιες και προβλήματα. Ο Λόγος του Θεού είναι αποκαλυπτικός στο θέμα αυτό: «*Δεν δύνασθε να πίνετε (και) το "ποτήριον του Κυρίου" και το "ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να είσθε μέτοχοι (και) της "τράπεζας του Κυρίου" και της "τράπεζας των δαιμονίων"*» (Α΄ Κορινθίους 1/10:21). Αυτό σήμερα είναι μια τραγική πραγματικότητα, **τόσο** μέσα στον αποστάτη από τον Θεό κόσμο, **όσο** και από την εκκλησία, που έχει συμβιβαστεί με το σύστημα του κόσμου και χωλαίνει μεταξύ δύο φρονημάτων.

Μια ακόμα απαραίτητη προϋπόθεση για να συμμετέχει ο πιστός στον δείπνο του Κυρίου είναι, εάν έχει κάτι εναντίον κάποιου, να συμφιλιωθεί μαζί του για να είναι η θυσία και η λατρεία της καρδιάς του ευπρόσδεκτη στον Κύριο, πρέπει η καρδιά του να καθαριστεί από κάθε τι «ένζυμον». Οι Ισραηλίτες έπρεπε, πριν σφάξουν το αρνί, να αποβάλλουν από τα σπίτια τους **κάθε ένζυμο άρτο** (Έξοδος 1Β/12: 18-20). Πρέπει και εμείς πριν λάβουμε μέρος στον δείπνο **να καθαρίσουμε το σώμα μας**, που είναι ο πνευματικός οίκος του Θεού, από κάθε τι το ένζυμο, από κάθε α-μαρτία που φιλοξενούμε, υπακούοντας με χαρά στον άγιο Λόγο Του.

7. Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο δείπνος του Κυρίου, εκτός από τα προαναφερόμενα, συμβο-

λίζει και την ενότητα των πιστών σαν ΕΝΑ ΣΩΜΑ εν Χριστώ Ιησού: «Το ΠΟΤΗΡΙΟΝ της ευλογίας, το οποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο ΑΡΤΟΣ, τον οποίον κόπτομεν, δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; ΔΙΟΤΙ "ΕΙΣ (ένας) άρτος", "ΕΝ (ένα) σώμα" είμεθα οι πολλοί· επειδή πάντες εκ του ΕΝΟΣ άρτου μετέχομεν...» (Α' Κορινθίους Ι'/10:16-17).

Ολόκληρος ο άρτος που χρησιμοποιείται στον Κυριακό δείπνο, πριν κοπεί, συμβολίζει το «ένα σώμα» των λυτρωμένων πιστών. Το αλεύρι από το οποίο έγινε ο άρτος, προέρχεται από πολλούς κόκκους σίτου, που πιθανόν να αναπτύχθηκαν χωριστά σε διαφορετικούς αγρούς, αλλά με τη μέθοδο της αρτοποιείας ενώθηκαν και έγιναν «είς άρτος». Έτσι γίνεται και με τα παιδιά του Θεού (πολλοί, σε διάφορα μέρη και χωρισμένοι μεταξύ τους), δια του αίματος του Ιησού ενώθηκαν και η φύση τους μεταβλήθηκε από αμαρτωλή σε άγια και έγιναν «ΕΙΣ άρτος, ΕΝ σώμα...επειδή πάντες εκ του ΕΝΟΣ άρτου μετέχομεν...».

Ο «ένας άρτος» αντιπροσωπεύει την ενότητα πιστών μέσα στο άγιο σώμα του Ιησού, ο οποίος είναι ο «άρτος της ζωής, ο καταβάς εκ του ουρανού» (Ιωάννης ζ'/6:41,51,58) και πρέπει ο πιστός να τρώγει συνέχεια από τον "άρτο της ζωής" για να συντηρείται πνευματικά και μάλιστα να τον "τρώγει" ΟΛΟΚΛΗΡΟ. Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' Εμού» (Ιωάννης ΙΔ/14:6) και για να είναι ο Ιησούς η ζωή της εκκλησίας, πρέπει ο Λόγος Του να γίνει μέσα μας βίωμα και να μην είναι κάτι το τυπικό.

Ο Θεός για να απεικονίσει αυτή την όμορφη αυτή αλήθεια στην Παλαιά Διαθήκη, είχε διατάξει τους Ισραηλίτες τη νύχτα που θα έτρωγαν το αρνί μέσα στην Αίγυπτο, ότι **έπρεπε να το φάνε ΟΛΟΚΛΗΡΟ** και να μην αφήσουν το παραμικρό απ' αυτό, γιατί το ΑΡΝΙ συμβόλιζε τον ΙΗΣΟΥ και ο Ιησούς πνευματικά "τρώγεται" **ολόκληρος**, δεν υπάρχει κάτι που μην τρώγεται σ' Αυτόν (Έξοδος ΙΒ/12:9-10).

8. ΧΡΟΝΟΣ και ΤΟΠΟΣ ΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

Πολλές χριστιανικές ομολογίες αναγεννημένων πιστών διδάσκουν ότι η πρώτη αποστολική εκκλησία τελούσε τον δείπνο του Κυρίου την Πρώτη ημέρα της εβδομάδος, γι' αυτό έχουν καθιερώσει να τελούν τον δείπνο του Κυρίου κάθε εβδομάδα, την σημερινή Κυριακή.

Αυτό το στηρίζουν στις Πράξεις που γράφει: «Και εις την πρώτη ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την κλάσιν του άρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήσει τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου» (Πράξεις Κ'/20:7). Διαβάζοντας όμως προσεκτικά ολόκληρο το Κ'/206 κεφάλαιο των Πράξεων βλέπουμε ότι η περιγραφή που γίνεται δεν έχει κανένα **θεολογικό** (ερμηνευτικό) χαρακτήρα, αλλά πρόκειται για μια **ιστορική** περιγραφή, καθόσον ο Λόγος του Θεού περιγράφει τις μετακινήσεις και τα γεγονότα που αφορούν τον Παύλο και τη συνοδεία του.

Στις Πράξεις των Αποστόλων **ΚΑΜΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ** δεν γίνεται και **ΚΑΜΙΑ ΕΝΤΟΛΗ** δεν δίνεται για τον δείπνο του Κυρίου. Αυτοί που δέχονται την παραπάνω άποψη, διδάσκουν το μισό εδάφιο, δηλαδή να γίνεται μεν η τέλεση του δείπνου κατά την Πρώτη ημέρα της εβδομάδας (σημερινή Κυριακή), αλλά όχι όμως και "**να παρατείνεται ο λόγος μέχρι το μεσονύχτιο**", όπως έκανε ο Παύλος στην περίπτωση αυτή, που σημαίνει ότι ο δείπνος έγινε την επόμενη ημέρα.

Το αρχαίο κείμενο δεν γράφει «ενώ οι μαθητές ΗΣΑΝ συνηγμένοι διά την κλάση του άρτου», αλλά γράφει «συνηγμένων ΗΜΩΝ κλάσαι άρτον», δηλαδή "**ενώ ΕΜΕΙΣ** (όχι "ήσαν" αυτοί) **συναχθήκαμε για την κλάση του άρτου**", που σημαίνει ότι ο Παύλος με τους συνεργάτες του (πριν φύγουν) είχαν πάρει αποκλειστικά την πρωτοβουλία, **(1ο)** να γίνει η συνάθροιση για να τους μιλήσει τον Λόγο του Θεού και **(2ο)** να κόψουν και τον άρτο. Συνέβηκε όμως ο Παύλος να παρατείνει τον λόγο, κηρύττοντας μέχρι το πρωί, με αποτέλεσμα να κόψουν τον άρτο την επόμενη ημέρα της εβδομάδας.

Άλλωστε, δεν γνωρίζουμε **ποια ώρα της ημέρας** ξεκίνησε η συγκέντρωση, γιατί η ημέρα των Ιουδαίων άλλαζε στις 6 το απόγευμα και όχι στις 12 τα μεσάνυχτα όπως γίνεται σήμερα. Εάν συγκεντρώθηκαν το Σάββατο το βράδυ (έβδομη ημέρα), μετά τις 6 ώρα, για τους Ιουδαίους ήταν "Πρώτη ημέρα" και το επόμενο πρωινό ήταν πάλι η ίδια ημέρα (Πρώτη). Ότι και να είχε συμβεί, το γεγονός δεν αλλάζει, καθόσον εδώ έχουμε μία καθαρά ιστορική αφήγηση των γεγονότων και τίποτα άλλο.

Όλη η λάθος διδασκαλία για την ημέρα τέλεσης του Κυριακού δείπνου ξεκινάει από μια γενική λάθος διδασκαλία που είναι ότι η **πρώτη αποστολική εκκλησία τηρούσε σαν ιδιαίτερη ημέρα ανά-**

παυσης και λατρείας του Κυρίου την (σημερινή) Κυριακή, στην οποία μεταφέρθηκε το Ιουδαϊκό Σάββατο. Αυτό όμως δεν ισχύει, όπως επίσης δεν ισχύει ότι η πρώτη εκκλησία τηρούσε το Ιουδαϊκό Σάββατο. Το Σάββατο της Παλαιάς Διαθήκης, ούτε καταργήθηκε, ούτε μεταφέρθηκε, αλλά **εκπληρώθηκε**, γι' αυτό και δεν ισχύει στην περίοδο της Καινής Διαθήκης. Το "σάββατο" (ανάπαυση) του αναγεννημένου πιστού είναι το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο "**Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**" (κωδικός 22).

Διαβάζουμε στις Πράξεις ότι οι πιστοί της πρώτης εκκλησίας *«ενέμενον εις την διδαχή των αποστόλων ΚΑΙ εις την κοινωνία ΚΑΙ εις την κλάση του άρτου ΚΑΙ εις τις προσευχές»* (Πράξεις Β/2:42), χωρίς όμως να αναφέρεται κάθε πότε, ποια ημέρα, γινόντουσαν αυτά. Λίγο πιο κάτω όμως, στο ίδιο κεφάλαιο, γράφει *«...και καθ' ημέραν εμμένοντες ομοθυμαδόν εις το ιερόν και κόπτοντες τον άρτον κατ' οίκους, μετελάμβανον την τροφήν με αγαλλίαση και (με) απλότητα καρδιάς»* (Πράξεις Β/2:46), που δείχνει πολύ καθαρά ότι αυτό το έκαναν **ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ**, κάτω βέβαια από την επίβλεψη των αποστόλων.

Το ερώτημα είναι: "**Γιατί δεν έκαναν την κλάση του άρτου κάθε εβδομάδα, την Πρώτη ημέρα, σύμφωνα με αυτούς που διδάσκουν αυτή τη διδαχή; Μήπως έκαναν λάθος;**" Όχι δεν έκαναν λάθος οι απόστολοι, αλλά υπήρχε μεγάλη πνευματική ανάγκη να βρίσκονται συνέχεια μαζί και να καταγγέλλουν τον **πρόσφατο** θάνατο του Κυρίου Ιησού. Η περιγραφή *«κόπτοντες τον άρτον κατ' ΟΙΚΟΥΣ»* φανερώνει ότι ο δείπνος του Κυρίου μπορεί να γίνεται σε οποιονδήποτε χώρο συνανθροίζονται οι πιστοί, ακόμα και σε σπίτια (οίκοι). Στην Καινή Διαθήκη δεν υπάρχουν "ιεροί χώροι", δεν υπάρχουν "επίγειοι ναοί", αλλά ο πιστός είναι *«ναός του Θεού του ζώντος»* (Α' Κορινθίους Γ/3:16-17, Β' Κορινθίους ς'/6:16), γι' αυτό οι χώροι "...γίνονται" ιεροί, όταν μέσα σ' αυτούς υπάρχουν άγιοι άνθρωποι που λατρεύουν τον Κύριο και λυτρωτή τους "εν Πνεύματι και αληθεία".

Άρα, τι είναι Βιβλικό, για το πότε πρέπει να τελείται ο δείπνος του Κυρίου; Κάθε ημέρα; Κάθε εβδομάδα; Κάθε μήνα; Κάθε πότε; Η αναμνηστική αυτή τελετή **δεν πρέπει** να τελείται μέσα σε αυστηρά τακτικά χρονικά διαστήματα, που εάν τα παραβούμε θα έχουμε ενοχές και κατάκριση ότι αμαρτήσαμε, αυτός είναι ο θρησκευτικός αν-

θρώπινος τρόπος, που βάζει δεσμά και νόμους στον πιστό.

Ο Λόγος του Θεού μας παραγγέλλει ότι ο δείπνος του Κυρίου γίνεται *«οσάκις αν...»*, δηλαδή θα γίνεται με την οδηγία και την ελευθερία του Πνεύματος του Θεού, καταγγέλλοντες συνέχεια το θάνατο του Κυρίου Ιησού, μέχρι να έρθει και πάλι ντυμένος με τη δόξα Του: *«Διότι οσάκις αν τρώγετε τον άρτον τούτον και πίνετε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως Αυτού...»* (Α' Κορινθίους ΙΑ/11:26). Ο δείπνος του Κυρίου στην περίοδο της Καινής Διαθήκης είναι το **«πάσχα»** του πιστού. Δεν τελείται πλέον κάθε χρόνο, όπως γινόταν με το Πάσχα των Ιουδαίων, αλλά τελείται **«οσάκις...»**, γι' αυτό **ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΤΑΙ** καμιά χριστιανική ομολογία εάν εκτελεί την εντολή για τον δείπνο ή μία φορά την εβδομάδα, ή κάθε δεύτερη εβδομάδα, ή μια φορά το μήνα, ή περισσότερες φορές μέσα την εβδομάδα, ή με κάποιον άλλον τρόπο.

9. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ και Η ΝΗΣΤΕΙΑ

Το θρησκευτικό κατεστημένο διδάσκει ότι για να «κοινωνήσει» κάποιος πρέπει να έχει νηστέψει δυο ή τρεις ημέρες πριν και την ίδια ημέρα να μην έχει φάει απολύτως τίποτα. Πουθενά η Αγία Γραφή δεν το διδάσκει αυτό, αντίθετα ο απόστολος Παύλος γράφει ότι η αποχή από το φαγητό είναι διδασκαλία δαιμονίων και πνευμάτων πλάνης *«...εμποδιζόντων τον γάμον, (προσταζόντων) ΑΠΟΧΗ ΒΡΩΜΑΤΩΝ, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνουν μετά ευχαριστίας οι πιστοί και ΟΙ ΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ»* (Α' Τιμόθεου Δ/4:1-4).

Ο Ιησούς που θέσπισε τον αναμνηστικό δείπνο της θυσίας Του το βράδυ πριν συλληφθεί, **συνέφαγε** με τους μαθητές Του, γι' αυτό είναι λάθος να "επιβάλλεται" η αποχή από τις τροφές για να λάβει κάποιος την "θεία κοινωνία" και ακόμα το πιο παράδοξο είναι ότι κατά την περίοδο της νηστείας, δεν επιτρέπουν στον άνθρωπο να τρώει **καθαρές τροφές** (υγιεινές), αλλά του επιτρέπουν να τρώει σαν "νηστήσιμες", αυτές που σύμφωνα με το Λευιτικό ΙΑ/11 είναι **ακάθαρτες** (χαπαόδι, καλαμάρια, κλπ). Αυτό είναι κάτι που πρέπει να προβληματίζει σοβαρά τον πιστό, γιατί ο Διάβολος πάντοτε **αντιστρέφει** τον Λόγο του Θεού και βάζει δεσμά στον άνθρωπο και τον έχει αιχμάλωτο στην άγνοια και στην πλάνη.

Παρατηρείται το θλιβερό φαινόμενο ότι ο άνθρωπος ενώ **από τη μια μεριά** προσπαθεί να μην φάει για να καθαριστεί σωματικά και

να λάβει μέρος στον δείπνο του Κυρίου ("θεία κοινωνία"), **από την άλλη όμως μεριά** η καρδιά του να μην είναι καθαρή και ευθεία ενώπιον του Θεού. Ο Ιησούς είπε: *«Δεν μολύνει τον άνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα, αλλά (μολύνει) το εξερχόμενον εκ του στόματος...»* (Ματθαίος ΙΕ/15:11). Ο Κύριος δεν θέλει να νηστεύουμε το φαγητό, ώστε να μετέχουμε του δείπνου, αλλά θέλει να "νηστεύουμε" πνευματικά από την αμαρτία.

Τα παραπάνω "περί νηστείας", όπως και το παρακάτω θέμα "περί μετουσίωσης", αφορούν αυτούς που δεν έχουν δεχθεί τον Ιησού ως κύριο της ζωής τους και ακολουθούν το τυπολατρικό της κατεστημένης εκκλησίας, πιστεύοντας ότι, αφού "κοινωνήσουν" και εφόσον πριν έχουν εξομολογηθεί και νηστέψει, οι αμαρτίες τους συγχωρούνται. Οι αναγεννημένοι όμως πιστοί γνωρίζουν ότι για να μετέχουν του δείπνου του Κυρίου πρέπει να είναι πνευματικά περιτμημένοι και συνέχεια να "καθαρίζουν" (σε ενεστώτα χρόνο) τη ζωή τους από πνευματικά άζυμα, να έχουν ζωή υπακοής στον Θεό, ώστε να Τον ευαρεστούν.

10. ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΤΗΤΑ ή ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Σύμφωνα με την τυπολογία της Αγίας Γραφής ο "άρτος" και το "ποτήριον" (οίνος) συμβολίζουν το ΣΩΜΑ και το ΑΙΜΑ του Ιησού Χριστού. Σήμερα διδάσκεται από την κατεστημένη εκκλησία ότι **τα σύμβολα αυτά "αγιαζονται" επάνω στην Αγία Τράπεζα και μετουσιώνονται σε πραγματικό ΣΩΜΑ και ΑΙΜΑ του Ιησού**. Αυτή η διδασκαλία είναι αντίθετη με τον Λόγο του Θεού για τους παρακάτω βασικούς λόγους:

(α) Κάθε Κυριακή, που τελείται η Θεία Λειτουργία, ο Ιησούς Χριστός **σταυρώνεται ξανά** (αναίμακτα), με αποτέλεσμα το λυτρωτικό έργο Του και η θυσία Του στον Γολγοθά να καταργείται, γιατί η Γραφή αναφέρει πως η θυσία του Ιησού ήταν **"ΑΠΑΞ"**, μια για πάντα (Εβραίους Ζ/7:27, Θ/9:26, Ι'/10:10).

(β) Όταν ο Ιησούς έκανε θαύματα, αυτά ήταν πραγματικά. Για παράδειγμα στην πόλη Κανά μετέτρεψε το νερό σε κρασί (Ιωάννης Β/2:1-12). Εάν θα κάναμε χημική ανάλυση θα βλέπαμε ότι αυτό ήταν πραγματικό κρασί. Όταν λοιπόν λέμε ότι γίνεται μετουσίωση του ΑΡΤΟΥ και του ΟΙΝΟΥ **σε πραγματικό ΣΩΜΑ και ΑΙΜΑ του Κυρίου**, τότε

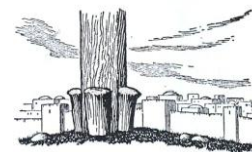
αυτό δεν θα είναι κάτι το συμβολικό ή θα έχει μεταφορική έννοια, αλλά σύμφωνα με τη διδασκαλία τους θα πρέπει να έχει και την ανάλογη χημική σύσταση του αίματος. Φυσικά κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει, γιατί τότε, όσοι "κοινωνούν" θα ήσαν ανθρωποφάγοι.

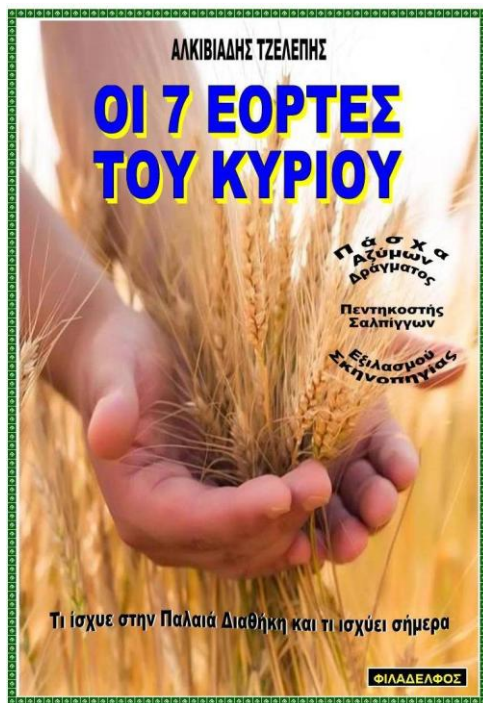
Είναι λάθος που στηρίζουν τη διδασκαλία της μετουσίωσης στα λόγια του Ιησού: *«Εάν δεν φάγετε την σάρκα του Υιού του ανθρώπου και πείτε το αίμα αυτού, δεν έχετε ζωή εις τους εαυτούς (σας). Όποιος τρώγει την σάρκα Μου και πίνει το αίμα Μου, έχει ζωή αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εις την εσχάτη ημέρα...»* (Ιωάννης ς'/6:53-54)....». Ο ίδιος ο Ιησούς, πριν πει αυτά τα λόγια, είχε δώσει και την εξήγηση, αποκαλώντας τον εαυτό Του ως τον "άρτο της ζωής", που είναι οι λόγοι Του, τους οποίους έπρεπε να "φάνε" πνευματικά (Ιωάννης ς'/6:535-40,63). Για το θέμα αυτό και τους συμβολισμούς που υπάρχουν, αναφερθήκαμε όταν μιλήσαμε για τον συμβολισμό της ενότητας του σώματος του Χριστού όταν μετέχουμε στον δείπνο του Κυρίου.

Ο Λόγος του Θεού αναφέρει με σαφήνεια ότι ο δείπνος του Κυρίου είναι μια αναμνηστική τελετή: *«Τούτο ποιείτε εις την ΕΜΗΝ ανάμνησιν...»*. Ο Ιησούς είπε *"αυτό να το κάνετε στη δική ΜΟΥ ανάμνηση"* (Λουκάς ΚΒ/22:19, Α' Κορινθίους ΙΑ/11:23-25).

Για περισσότερες λεπτομέρειες συστήνουμε τα παρακάτω βοηθήματα:

- (01) «**Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ** - Η Ημέρα του Κυρίου», Αλκιβιάδη Τζελέπη (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" /Κωδικός 22).
- (02) «**ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ**», Αλκ. Τζελέπη (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" /Κωδ. 40).
- (03) .....
- (04) .....

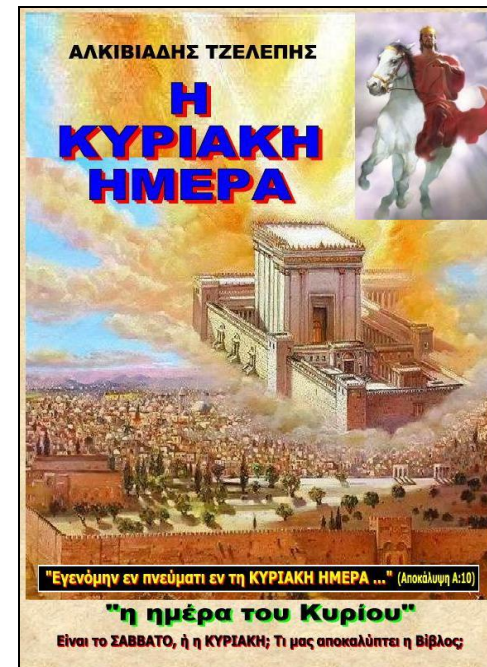
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 32 - 6

Α' έκδοση: 01/2019 - ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 03/2021

Σελίδες 84

❖ Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης ο Θεός είχε καθιερώσει **7 ετήσιες** εορτές και **1 εβδομαδιαία** εορτή, το Σάββατο, μέσα στις οποίες ο Θεός είχε "κρύψει" αιώνιες αλήθειες, τις οποίες ήθελε να αποκαλύψει στους αγίους Του. Οι εορτές αυτές ήταν **τύποι** μελλοντικών αγαθών και αληθειών, που είχαν σχέση με την έλευση του Μεσσία και με την ένδοξη πορεία της νέμης εκκλησίας.

❖ Στο βιβλίο αυτό γίνεται παρουσίαση και ανάλυση των **7** ετήσιων εορτών, οι οποίες προφητικά και χρονολογικά καλύπτουν όλα τα γεγονότα από τη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ του ανθρώπου μέχρι τη ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ του κόσμου. Δίνονται απαντήσεις σε ερωτήματα που απασχολούν τον εκζητητή της αλήθειας, **όπως:** Ποιος ήταν ο προφητικός συμβολισμός των εορτών; Ισχύουν οι εορτές αυτές και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης; Η πρώτη αποστολική εκκλησία τι εφάρμοζε; Οι σημερινές εορτές είναι από το Θεό ή είναι ανθρώπινες;

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 30 - 2

Α' έκδοση: 05/2018 ❖ Σελίδες 270

(αρχική έκδοση 80 σελίδων: 10/1993)

Ποια είναι η **ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ** την οποία αναφέρει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη Α:10, πρόκειται για την **"ημέρα της Κυριακής"** ή για την μελλοντική "ημέρα του Κυρίου;" Όταν ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη το 95 μ.Χ. ο όρος "Κυριακή" για την πρώτη ημέρα της εβδομάδας ήταν άγνωστος. Ήταν όμως γνωστός στον ειδωλολατρικό κόσμο, γιατί την πρώτη ημέρα της εβδομάδας λάτρευαν τον θεό Ήλιο και τον Περσικό θεό Μίθρα και την ημέρα αυτή ονόμαζαν **"Die Dominica"**, που σημαίνει **"ημέρα του Κυρίου"** (Dominicus=Κύριος)

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

- Η έννοια της λέξης «ΗΜΕΡΑ»
- Η πρώτη αποστολική Εκκλησία τηρούσε την ημέρα του Σαββάτου;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για την «**εβδομη ημέρα ή Σάββατο**» και για την «**πρώτη ημέρα**» της εβδομάδας;
- Τι είναι τα «**δύο Σάββατα**;»
- Είναι καλό να τηρούμε σαν «**άγια ημέρα**» το Σάββατο;

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Α' έκδοση: 11/2007 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται πώς αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποιοι** άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, **πώς** και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, **τι** προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, **πώς** τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και **πώς** ο Κύριος τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη) 2018)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 670 ύμνοι)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλώζωος ή Φιλάνθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητίες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)